Lietas Nr. 11514003214
Lietas arhīva Nr. K31-0441-15/6

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2015.gada 17.decembrī

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja Dz. Zemitāne,
piedaloties prokurorei E.Evertei,
izskatīja atklātā tiesas sēdē kriminālietu, kurā
/pers. B/, personas kods /personas kods/,
tiek apsūdzēts noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā, un tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas prettiesisku iegūšanu un izšķērdēšanu, būdams persona, kuras pārziņā šī manta atradusies (piesavināšanos), šādos apstākļos:

/pers. B/, būdams ar 2010.gada 13.jūlija lēmumu iecelts par a/s "/nosaukums/" administratoru, kam ar 2010.gada 3.augusta Rīgas pilsētas Zemgales rajona tiesas spriedumu pasludināts maksātnespējas process, kas deva viņam tiesības pārstāvēt Ma/s /Nosaukums/ atsevišķi, un kura pārziņā atradās Ma/s /Nosaukums/ manta un bija piekļuve tās finanšu līdzekļiem.

/pers. B/ nolūkā prettiesiski iegūt Ma/s "/nosaukums/" piederošos naudas līdzekļus, bez tiesiska pamata regulāri laika posmā no 2011.gada 7.janvāra līdz 2012.gada 9.februārim no Ma/s "/nosaukums/" norēķinu konta a/s "Citadele banka" Nr.LV03PARX0000005371023 izņēma skaidru naudu un nekavējoties, rīkojās ar to pēc saviem ieskatiem un izmantoja personiskām vajadzībām, un proti:

- 2011.gada 7.janvārī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 260,00;
- 2011.gada 3.februārī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 50,00;
- 2011.gada 9.februārī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 4,99;
- 2011.gada 9.februārī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 2,33;
- 2011.gada 1.martā a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 45,00;
- 2011.gada 11.aprīlī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 45,00;
- 2011.gada 2.maijā a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 45,00;
- 2011.gada 3.jūnijā a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 45,00;
- 2011.gada 1.jūlijā a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 45,00;
- 2011.gada 1.augustā a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 650,00;
- 2011.gada 19.augustā a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 62,00;
- 2011.gada 1.septembrī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 50,00;
- 2011.gada 3.oktobrī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 95,00;
- 2011.gada 1.novembrī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 95,00;
- 2011.gada 6.decembrī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 97,00;
- 2011.gada 27.decembrī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 98,00;
- 2012.gada 2.februārī a/s "Citadele banka" Klienti apkalpošanas centrā "Origo" Stacijas laukumā 2, Rīgā, Ls 593,42;
- 2012.gada 6.februārī a/s "Citadele banka" Klienti apkalpošanas centrā "Imanta" Anniņmuižas bulvārī 40a, Rīgā, Ls 748,00;
- 2012.gada 6.februārī a/s "Citadele banka" filiālē „Laimdota" Krišjāņa Barona ielā 20-1, Rīgā, Ls 248,00;
- 2012.gada 7.februārī a/s "Citadele banka" filiālē „Citadele" Republikas laukumā 2a, Rīgā, Ls 698,00;
- 2012.gada 9.februārī a/s "Citadele banka" filiālē „Citadele" Republikas laukumā 2a, Rīgā, Ls 2597,45.

Ar savām prettiesiskajām darbībām apsūdzētais /pers. B/ piesavinājās un izšķērdēja Ma/s "/nosaukums/" piederošo mantu – naudu – kopsummā par Ls 4574,00 jeb 6508,49 EUR.

Šādos apstākļos /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā.

Tiesas sēdē apsūdzētais savu vainu viņam inkriminētā noziedzīgā nodarījuma izdarīšanā atzina pilnībā, atzina cietušā Ma/s "/nosaukums/" pieteikto kaitējuma kompensāciju 6508,49 EUR apmērā, apstiprināja apsūdzībā norādīto un piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai tiesas sēdē.

Tiesa, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 499. pantu, nolēma neizdarīt pierādījumu pārbaudi, jo apsūdzētais atzina savu vainu izvirzītajā apsūdzībā, piekrita pierādījumu pārbaudes neizdarīšanai, un tiesai, pēc lietas materiālu pārbaudes, nav šaubu par apsūdzētā vainu.

Tiesa atzīst par pierādītu, ka /pers. B/ izdarīja svešas kustamas mantas prettiesisku iegūšanu un izšķērdēšanu, būdams persona, kuras pārziņā šī manta atradusies (piesavināšanos),, viņa vaina inkriminētajā noziedzīgajā nodarījumā pilnībā pierādīta un šādas apsūdzētā darbības kvalificētas pareizi pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas.

Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 527.panta pirmās daļas nosacījumiem, pierādījumu analīze un to uzskaitījums spriedumā nav nepieciešams.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta otrās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda veidu, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, kā arī vainīgā personību.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7. pantu, apsūdzētais pēc Krimināllikuma 179. panta pirmās daļas izdarīja mazāk smagu noziegumu (likuma redakcijā, kas spēkā no 2013.gada 1.aprīļa).

Izanalizējot apsūdzētā personību, noskaidrots, ka viņš dzimis /datums/, Jelgavā, Latvijas Republikas pilsoņa, ar nepabeigtu augstāko izglītību, kurš faktiski dzīvo /adrese A/, deklarētā dzīvesvieta /adrese B/, bez pastāvīgas oficiālas darbavietas.

2013.gada 1.aprīlī stājies spēkā 2012.gada 13.decembra likums „Grozījumi Krimināllikumā". Saskaņā ar Krimināllikuma 5.panta otro daļu, likumam, kas atzīst nodarījumu par nesodāmu, mīkstina sodu vai ir citādi labvēlīgs personai, ja vien attiecīgajā likumā nav noteikts citādi, ir atpakaļejošs spēks, proti, tas attiecas uz nodarījumiem, kas izdarīti pirms attiecīgā likuma spēkā stāšanās [..].

2012.gada 13.decembra likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.punktā noteikts, ka personas, kuras noziedzīgu nodarījumu izdarījušas līdz šā likuma spēkā stāšanās dienai, sodāmas saskaņā ar tām Krimināllikuma normām, kuras bija spēkā šā nodarījuma izdarīšanas laikā, ņemot vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Savukārt šī likuma pārejas noteikumu 6.punktā ir noteikts, ka ja par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, tiesa to ņem vērā, nosakot brīvības atņemšanas sodu.

Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas sankcijā, kas bija spēkā līdz 2013.gada 1.aprīlim, bija noteikts, ka par Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz pieciem gadiem vai ar arestu, vai ar mantas konfiskāciju, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu līdz piecdesmit minimālajām mēnešalgām. Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas sankcija pašreiz spēkā esošajā redakcijā nosaka, ka par Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzēto noziedzīgo nodarījumu soda ar brīvības atņemšanu uz laiku līdz diviem gadiem vai ar īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai ar piespiedu darbu, vai ar naudas sodu, konfiscējot mantu vai bez mantas konfiskācijas.

No minētajām likumu normām tiesa secina, ka Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētā sankcija ir labvēlīgāka personai, jo tajā norādītais sods, kuru var piemērot, ir vieglāks nekā līdz 2013.gada 1.aprīlim spēkā esošajā Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas sankcijā. Tomēr, vienlaikus tiesa atzīst, ka likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu 4.un 6.punktā ir noteikts citādi, jo norādīts, ka jāņem vērā, ka maksimālais soda apmērs vai laiks nedrīkst pārsniegt maksimālo soda apmēru vai laiku, kāds Krimināllikumā par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu ir paredzēts pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas. Pārejas noteikumu 6.punkts attiecas tikai uz brīvības atņemšanas sodu un tiesai, konstatējot, ka par attiecīgo noziedzīgo nodarījumu Krimināllikumā pēc šā likuma spēkā stāšanās dienas paredzēta zemāka brīvības atņemšanas soda minimālā robeža, nosakot brīvības atņemšanas sodu, tas ir jāņem vērā. Šajos pārejas noteikumos nav noteikta iespēja tiesai piemērot sodus, kas paredzēti Krimināllikuma attiecīgā panta sankcijā pēc 2013.gada 1.aprīļa. Minētais likuma „Grozījumi Krimināllikumā" pārejas noteikumu skaidrojums atspoguļots arī Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta vairākos nolēmumos (2013.gada 17.septembra lēmums lietā Nr.SKK-0422-13). Ņemot vērā minēto, nosakot sodu apsūdzētajiem, tiesai jāņem vērā šobrīd spēkā esošajā Krimināllikuma 179.panta pirmās daļas sankcijā paredzētā zemākā brīvības atņemšanas soda robeža.

Saskaņā ar Krimināllikuma 46.panta pirmās daļas prasībām, nosakot apsūdzētajam soda mēru, tiesa ņem vērā atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst savas vainas vaļsirdīgu atzīšanu un izdarītā nožēlošanu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu apsūdzētā atbildību pastiprinošus apstākļus tiesa nekonstatē.

Nosakot sodu, tiesa, ievērojot Krimināllikuma 46.panta noteikumus, ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu un radīto kaitējumu, un vainīgā personību, kā arī, nosakot soda mēru, ņem vērā konstatēto atbildību mīkstinošo apstākli, to, ka nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, atzīst, ka apsūdzētajam par izdarīto noziedzīgo nodarījumu ir nosakāms inkriminētā panta sankcijā paredzētais sods brīvības atņemšanas veidā.

Tiesa ņem vērā arī apstākli, ka apsūdzētais ir izmantojis Kriminālprocesa likuma 21.pantā paredzētās tiesības uz sadarbību ar kriminālprocesa veikšanai pilnvaroto personu, kas izpaudusies vienkāršāka procesa veida izvēlē, tādā veidā nodrošinot efektīvāku krimināltiesisko attiecību taisnīgu noregulējumu, taču tas nav atzīstams par patstāvīgu atbildību mīkstinošu apstākli Krimināllikuma 47.panta izpratnē, bet tiek ņemts vērā pie soda noteikšanas.

Ņemot vērā minētos apsūdzētā personību raksturojošos un citus spriedumā norādītos apstākļus, tiesa gūst pārliecību, ka apsūdzētais, neizciešot piespriesto sodu, neturpinās izdarīt likumpārkāpumus, un, ievērojot soda individualizāciju krimināltiesībās, uzskata par iespējamu piemērot Krimināllikuma 55.pantu, apsūdzēto notiesājot nosacīti, nosakot viņam brīvības atņemšanas sodu nosacīti ar pārbaudes laiku atbilstoši Krimināllikuma 55.panta pirmās un pirmās daļas noteikumiem.

Tiesa atzīst, ka tieši sods nosacītas brīvības atņemšanas veidā, spēs panākt apsūdzētā audzinošo un preventīvo funkciju, jo tiks ievērots ne tikai likumības princips, bet arī tiks panākts Krimināllikuma 35.pantā definētais mērķis – sodīt vainīgo personu par izdarīto noziedzīgo nodarījumu un panākt, lai citas personas pildītu likumu un atturētos no noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas.

Krimināllikuma 179. panta pirmajā daļā paredzēto papildsodu - mantas konfiskāciju, tiesa apsūdzētajam nepiemēro, jo nav konstatēts, ka apsūdzētā īpašumā būtu kāda manta, kurai varētu tikt piemērota konfiskācija.

Cietušās Ma/s "/nosaukums/" materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikums ir pamatots un apmierināms. Apsūdzētais ar savām darbībām nodarīja cietušajai zaudējumus, kas līdz tiesas dienai nav atlīdzināti. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 353.panta pirmās daļas 1.punktu, pienākums samaksāt kompensāciju cietušai Ma/s "/nosaukums/" uzliekams apsūdzētajam /pers. B/.

Pamatojoties uz teikto un saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 511., 512., 514., 520., 527., 528., 529. pantiem, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/ atzīt par vainīgu Krimināllikuma 179.panta pirmajā daļā paredzētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un sodu noteikt brīvības atņemšana uz 2 (diviem) gadiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 55. pantu brīvības atņemšanas sodu noteikt nosacīti ar pārbaudes laiku uz 2 (diviem) gadiem.

Cietušās Ma/s "/nosaukums/" materiālā kaitējuma kompensācijas pieteikumu apmierināt.

Piedzīt no /pers. B/, personas kods /personas kods/ par labu Ma/s "/nosaukums/", reģistrācijas numurs /reģistrācijas numurs/, kaitējuma kompensāciju 6508,49 EUR (seši tūkstoši pieci simti astoņi *euro,* 49 centi).

Spriedumu daļā par piespriesto sodu vai pieļautiem procesa pārkāpumiem var pārsūdzēt desmit dienu laikā apelācijas kārtībā Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, iesniedzot sūdzību vai protestu Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Dz. Zemitāne